

Dosarul nr. 2ra-993/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ojoga)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iulia Cimpoeș împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani cu privire la obligarea pârâtului să oprească discriminarea față de reclamantă prin neadmiterea desfacerii contractului de muncă, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin discriminare,

împotriva deciziei din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de avocatul Liudmila Grozova în interesele Iuliei Cimpoeș și de către Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani și a fost menținută hotărârea din 19 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

Pe 28 decembrie 2018, Iulia Cimpoeș a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP AMT Rîșcani cu privire la obligarea pârâtului să oprească discriminarea față de reclamantă prin neadmiterea desfacerii contractului de muncă, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin discriminare.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, prin decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității nr.33/18 din 22 august 2018, a fost constatată față de ea discriminarea în câmpul muncii pe criteriu de statut de pensionar manifestată prin subminarea egalității la concediere. Decizia respectivă nu a fost contestată de către pârât.

A afirmat că, la 17 ianuarie 2018, a fost concediată din funcția de asistent medical din cadrul IMSP AMT Rîșcani, în temeiul art.86 alin.(1) lit.y¹) din Codul muncii, deoarece deținea statutul de pensionar pentru limita de vârstă.

A susținut că, directorul instituției a refuzat să încheie cu aceasta un contract de muncă pe un termen determinat, deși cu ceilalți angajați care dețin statut de pensionar au fost încheiate contracte individuale de muncă și aceștia activează până în prezent.

A comunicat că, la momentul înaintării acțiunii, în funcția de asistent medical, era angajată o altă persoană, pe 0,5 unitate, care își exercită obligațiunile de funcție conform fișei postului.

A informat că, în luna ianuarie 2018, în cadrul asociației erau încadrați în câmpul muncii 166 pensionari, însă au fost concediați 9 pensionari în baza art.86 alin.(1) lit.y¹) din Codul muncii.

A afirmat că, reieșind din definiția discriminării, explicată în art.2 al Legii nr.121 privind asigurarea egalității, în acțiunile pârâtului se atestă un tratament diferențiat față de reclamantă.

Reclamanta, și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 1, 18, 19, 20 și 21 ale Legii nr.121 din 25 mai 2012 privind asigurarea egalității.

A solicitat reclamanta Iulia Cimpoieș obligarea Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani să oprească discriminarea față de reclamantă, prin neadmiterea desfacerii contractului individual de muncă în temeiul art. 86 prin lit.y¹) din Codul muncii, din motivul că, persoana deține statut de pensionar; compensarea prejudiciului material cauzat prin discriminare, ce constituie diferența de salariu care trebuia să fie achitată și prejudiciul moral în mărime de 50000 de lei.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea. A fost încasat de la Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani în beneficiul Iuliei Cimpoieș suma de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest pretențiile formulate a fost respinse ca neîntemeiate.

La 22 noiembrie 2019, avocatul Liudmila Grozova în interesele Iuliei Cimpoieș a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, și ulterior la 22 ianuarie 2020 a depus apelul motivat, solicitând admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției privind compensarea prejudiciului moral, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte, prin care să se dispună încasarea din contul IMSP AMT Rîșcani în beneficiul Iuliei Cimpoieș prejudiciul moral în mărime de 50000 de lei.

La 18 decembrie 2019, Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, și ulterior la 27 ianuarie 2020 a depus apelul motivat, solicitând admiterea apelului și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de avocatul Liudmila Grozova în interesele Iuliei Cimpoieș și de către Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Petru a decide astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 5 lit. d), art. 7 alin. (1), art. 11 alin. (11), art. 18 alin. (1) lit. d) art. 19 alin. (1) și (2) din Legea nr.121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, și a conchis ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la necesitatea admiterii parțiale a pretenției reclamantei privind compensarea prejudiciului moral, cauzat prin discriminare.

La caz, instanța de apel a stabilit că, la data de 22 august 2018, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, a emis decizia nr.33/18 prin care s-a decis că faptele constatate la pct.5.5-5.7 reprezintă discriminare pe criteriu de statut de pensionar manifestată prin subminarea egalității la concediere. (f.d.11-15)

Astfel, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, prin decizia nr.33/18 din 22 august 2018, a constatat discriminarea pe criteriu de statut de pensionar manifestată prin subminarea egalității la concediere în raportul de muncă dintre Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani și Iulia Cimpoieș.

Totodată, Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani nu a probat că faptele enunțate de Iulia Cimpoieș nu constituie discriminare, deși în temeiul prevederilor art.19 alin. (2) din Legea nr.121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, în acest caz, sarcina probațiunii revine pârâtului.

Mai mult, decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității nr.33/18 din 22 august 2018 nu a fost contestată de angajator, aceasta fiind în vigoare și producând efecte juridice, ceea ce denotă și faptul că angajatorul a fost de acord cu aceasta și că a acceptat constatările organului competent în domeniu.

Astfel, argumentele apelantului IMSP AMT Rîșcani precum că, nu se atestă discriminare pe criteriu de statut de pensionar manifestată prin subminarea egalității la concediere, nu pot fi reținute de instanța de apel, în condițiile în care, organul instituit la nivel statal în scopul asigurării protecției împotriva discriminării și al asigurării egalității tuturor persoanelor care se consideră a fi victime ale discriminării, a constatat discriminarea Iuliei Cimpoieș de către Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani, iar decizia Consiliului nu a fost contestată.

Cu referire la cuantumul prejudiciului moral, instanța de apel a relevat că, potrivit prevederilor art. 1422 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția în vigoare în perioada de referință) și art. 1423 din Codul civil, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Așadar, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Respectiv, în litigiul dedus judecătii, instanța de apel a considerat că, suma de 10000 de lei încasată de prima instanță pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin discriminarea pe criteriu de statut de pensionar manifestată prin subminarea egalității la concediere, constituie o satisfacție echitabilă a despăgubirilor și ar atinge scopul și finalitatea prevăzută de lege.

În concluzia celor expuse, instanța de apel a conchis că, soluția primei instanțe dată în legătură cu litigiul dedus judecătii este una întemeiată și legală în partea contestată, iar instanța judecătorească, în hotărâre emisă a indicat circumstanțele cauzei pe care le-a constatat, probele pe care și-a întemeiat concluziile ei privitoare

la aceste circumstanțe și a argumentat respingerea unor probe, în strictă corespundere cu prevederile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

La 28 aprilie 2021, Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, menționând că instanțele nu s-au expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererile înaintate, concluziile expuse în hotărârile adoptate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar instanțele au aplicat eronat normele de drept material.

Prin notificarea din 21 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

Prin referința depusă la 18 iunie 2021, Cimpoieș Iulia, reprezentată de avocatul Grozav Liudmila a solicitat ca recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că, decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2021 a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 09 martie 2021 (f.d. 122- Vol. II).

Astfel, recursul declarat la 28 aprilie 2021 de Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară

Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art.431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Asociația Medicală Teritorială Rîșcani, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru